

نگارش : علی رضوانی^۱

نشریه آفات و بیماریهای گیاهی
جلد ۵۴ ، شماره‌های ۲۰۱ و ۲۰۲ ، بهمن ۱۳۶۵

فون شته‌های (Aphidoidea) استان تهران^۲

چکیده

هدف معرفی شته‌هاییست که تا به حال از مناطق مختلف استان تهران از روی میزانهای متفاوت جمع آوری و شناسائی گردیده‌اند. در این مقاله یکصندوسي و دو گونه از شش خانواده و پنجاه و دو جنس معرفی می‌شوند. بیش از یکصد گونه از این شته‌ها مستقیماً توسط نگارنده جمع آوری و تعیین نام شده‌اند که اغلب آنها مربوط به سالهای ۱۳۶۱ و ۱۳۶۲ می‌باشند. بعضی از این گونه‌ها برای فون ایران کاملاً جدید بوده که باعلامت N مشخص می‌باشند.

برخی از این شته‌ها بدروختان مشمره و نباتات زراعی آسیب می‌سانند که از آن میان تعدادی مانند شته سیاه باقلاآشته سبز هلو با منتقال بیماریهای ویروسی موجب خسارت شدید در محصولات کشاورزی می‌گردند.

مقدمه

گرچه تحقیقات مربوط به شته‌ها در قیاس با سایر حشرات در ایران اندک است با وجود این مطالعه منتشر شده و سیله پژوهشگران مختلف در این زمینه قابل توجه می‌باشد. اشاره (۱۳۱۶) در کتاب آفات درختان میوه از جمله نام چند گونه شته را نیز ذکر نموده است. دواچی ، Davatchi et al. (1957) ، Davatchi & Remaudière (1953 & 1957) (۱۳۲۷) ، Remaudière (1964) و Remaudière & Davatchi (1956 & 1961)

تعداد قابل توجهی از شته‌های نقاط مختلف ایران را که بعضاً اهمیت اقتصادی دارند به تفصیل

۱- دکتر علی رضوانی ، صندوق پستی ۱۴۰۴ - ۱۹۳۹۰ ، مؤسسه تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی ، تهران

۲- این مقاله در تاریخ ۱۵/۱۲/۱۳۶۴ به هیئت تحریریه رسیده است.

شرح داده‌اند. فرجیخش (۱۳۴۰) پنجاه و پنج گونه را به عنوان آفات نباتات زراعی و درختان مشمره وغیر مشمره با ذکر میزبان و مناطق انتشار نام برده است.

Hodjat & Eastop (1981), Eastop & Hodjat (1980 &) شته‌های خوزستان را نام برده و کلیدهایی برای ژانرهای شته‌های مهم ایران ارائه داده‌اند. حجت و مصدق (۱۳۵۸) دو گونه شته شب و رضوانی (۱۳۶۲) شته سیاه مركبات را معرفی نمودند.

وسائل و روش بروزی

جمع آوری نمونه‌ها و تهیه پرپاراسیونها با همان روشی که نگارنده قبل اشاره نموده است (رضوانی، ۱۳۶۲) صورت گرفت. برای تشخیص نمونه‌ها از نوشه‌های :

Stressmann (1969), Bei - Bienko (1967), Bodenheimer & Swirski (1957) ، Baenziger (1977), Çanakçıoglu (1975), Richards (1960 - 1965 & 1972) ، Holman(1980), Eastop & Hodjat (1980), Muller et al. (1979), Stroyan (1981), Hodjat & Eastop (1981)، Lampel (1980) استفاده گردید. کلیه پرپاراسیونهای تهیه شده از نمونه‌ها در کلکسیون بخش طبقه‌بندی موسسه تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی موجود می‌باشند. نباتات میزبان شته‌ها توسط محققین بخش طبقه‌بندی گیاهان موسسه تعیین نام گردیده که بدینوسیله از همکاری صمیمانه آنها تشکر می‌شود (لیست شته‌ها در متن خارجی ارائه شده است).